

'Je moet gewoon dingen blijven doen die je leuk vind'

Ada Waninge-Vrieswijk

RODEN - Ze heeft zich altijd een Smildiger gevoeld, maar nu ze al meer dan 30 jaar in Roden woont voelt ze zich een echte Rodenaar. Al moest ze wel wennen toen ze voor het eerst 'Roner Ada Waninge' boven een tekst zag staan. Ada Waninge-Vrieswijk woont sinds 1989 in Roden en zou niet meer weg willen. 'Toen er voor het eerst op papier stond dat ik een Rodenaar was, moest ik wel even slikken, maar inmiddels voel ik mij hier thuis en hoef hier ook echt niet meer weg', geeft ze lachend aan. Haar hart ligt overduidelijk hier evenals alle herinneringen en contacten die ze hier heeft opgebouwd in de afgelopen jaren.

Ze wordt geboren in Oldenzaal, maar verhuist op haar tweede naar Hoogersmilde, samen met haar ouders en haar broer. Ze kent een gelukkige jeugd en kan zich dan ook niet indenken dat ze het plaatsje ooit verlaat. 'Toen wij in 1989 naar Roden verhuisden voelde ik mij eerst eenzaam, ik had heimwee. Mensen zeiden dan: Hoe kun je nu terug willen naar Hoogersmilde?' Eenmaal een eerste rodermarktwagen te hebben gebouwd en hun binding met de kerk, zorgde ervoor dat ze inderdaad ook niet meer terug wilde. 'Ik ben opgegroeid in de nieuwbouwwijk van Hoogersmilde. We gingen toen als gezin al naar de kerk, maar zijn liberaal opgevoed. Ik kan mij nog herinneren dat ik een vriendinnetje had, twee huizen verderop, zij groeide zonder geloof op. We waren altijd bij elkaar, totdat we naar de basisschool gingen. Zij ging naar een openbare school en ik naar de christelijke. Daar scheidden onze wegen, want in die tijd was dat verschil te groot. Ik weet nog dat ik een keer met hen meeging naar een voetbalwedstrijd op een zondag, we aten een patatje en dat mensen aan mij vroeg: mag jij dit wel? Het was wellicht bijzonder, maar mijn ouders deden daar inderdaad niet moeilijk over.'

Haar man Gerard kent ze ook al haar hele leven. 'We zaten op dezelfde basisschool en woonden in hetzelfde dorp. Alleen woonde ik in het dorp en hij daarbuiten op een boerderij. Ik vond hem vroeger vooral altijd een verschrikkelijke klier. Toen we uiteindelijk dan verking kregen heb ik hem wel meteen duidelijk gemaakt dat ik geen boerin wilde worden. Dat was voor hem oké, want hij was bouwvakker op dat moment. Voor zijn werk zijn we uiteindelijk naar Roden verhuisd. En dat deed hij best slim, want het eerste waar hij mij mee naar toe nam was De Brink. Het uitzicht op de Mensinge en de Catharinakerk, ik was verkocht.

Ik was verkocht, want ik houd van geschiedenis en ben nu ook vrijwilligster bij de Catharinakerk, als gids.'

Ze krijgen drie meiden en de band binnen het gezin is hecht, nog altijd. 'We hebben allemaal een passie voor muziek, toneel en het koor. We zingen ook nog steeds veel met elkaar wanneer we samen zijn en daar begrijpen de schoonzoons soms helemaal niets van', lacht ze voluit. Naast haar gezin besteedt ze ook veel aandacht aan haar blog "De Waarde van de Dag " en geniet ze van alle activiteiten om haar heen. 'Ik deel op mijn blog gewoon dingen die ik overdag doe en dat kan een repetitie zijn bij het koor, maar ook een knutselactiviteit gewoon hier thuis. Ik deel met mijn volgers hoe mijn dag als Noordenvelder is en daar put ik energie uit. Ook het schrijven in streektaal is daarin voor mij erg belangrijk.'

Inmiddels geniet ze sinds een maand van haar pensioen en waar velen in een zwart gat vallen, heeft zij dat absoluut niet. 'Als ik iets heb geleerd dan moet je gewoon genieten van de dingen die je doet. Ook een wijsheid van mijn vader: 'Vier uw vierdagen.' En ik geniet van alles wat ik doe.' Op dit moment is ze druk met het 'Af&Toe-koor'(een soort pop-up-koor) dat ze heeft opgezet. 'De weg er naar toe en het samen genieten van wat we gaan doen, daar geniet ik van. Ik heb een digitale kaartenbak en daar staan 60 personen in. Ik schrijf hen allemaal aan met de vraag of ze mee willen doen tijdens het "Christmas Carols-koor" tijdens de Weihnachtsmarkt. Daar heb ik dan zo 30 leden voor. Samen repeteren we dan. Dat is je beginpunt en de rest volgt wel.'

Muziek, een belangrijk onderdeel in haar leven. Naast zingen bespeelt ze ook de gitaar, de accordeon en de fluit. 'En sinds kort leer ik het spelen op een alt-blokfluit. Andere grepen, dus een uitdaging. Het hoeft niet van iemand anders, maar ik wil mijzelf gewoon blijven uitdagen.'

